

[Arbejdsministeren.]

fald en praktisk glidning i problemstillingen om ankenulighederne og borgernes retssikkerhed.

Hr. Holger Hansen og også hr. Langkilde var inde på spørgsmålet om kommunalreformens konsekvenser for centraladministrationen, og det er jo et ganske væsentligt problem og et af dem, som har været diskuteret mindst i den forløbne tid. Det er vel uden videre klart, at den forenkling, som tilstræbes med henlæggelsen af opgaver til bæredygtige administrative lokale myndigheder, kun bliver effektiv, hvis den centrale styring indrettes på en så enkel og lidet detailpræget måde som muligt. Derfor må der ske en ændring i centraladministrationens virkemåde. Man må indskrænke brugen af konkrete godkendelser, konkrete sagsbehandlinger, og man skal også prøve at undgå at styre via ankesagerne, noget, der vel i og for sig principielt er en uting, men som i særlig grad er ønskelig, når sagerne lægges ud til lokal forvaltning.

Hvis man skal drage sådanne konsekvenser for centraladministrationens virkemåde af kommunalreformen, vil det medføre væsentlige ændringer i samarbejdsformerne mellem centraladministrationen og de kommunale organisationer og kommunerne i det hele taget. Det er bl. a. med henblik på at analysere disse spørgsmål, at der under administrationsdepartementet for et halvt års tid siden blev nedsat en arbejdsgruppe, der skal behandle centraladministrationens organisation. Denne arbejdsgruppe, som altså bl. a. har fået til opgave at beskæftige sig med kommunalreformens konsekvenser for centraladministrationen, forventes at afgive en redegørelse sidst på sommeren.

Hr. Holger Hansen var også inde på spørgsmålet om det nødvendige eller ønskelige i en forenkling af arbejdet i folketinget. Nu har jeg efterhånden deltaget i arbejdet herinde længe nok til at vide, hvor rigtigt det er, som hr. Holger Hansen sagde om alle de vanskeligheder for en rationel forvaltning, der egentlig stammer herindefra. Det har måske også noget at gøre med folketingets måde at tilrettelægge sin egen virksomhed på, men jeg må nok herom sige, at det er folketinget selv, som må tage denne opgave op, det hører vist ikke til de ting, som

vi fra administrationens side skal komme med initiativer til, måske nok med opfordringer, men det ligger jo også i den almindelige debat, som foregår.

Så skal jeg afslutte med at sige i tilknytning til hr. Hauchs slutbemærkninger, at det er naturligvis vigtigt, hvordan det fortsatte samarbejde mellem staten og kommunerne tilrettelægges. Det er vel sådan, at på de enkelte sagsområder er det de enkelte fagministerier, der må tage initiativet og i hvert fald have forpligtelsen til at formulere lovforslag og tage problemerne op, og de enkelte saglige områder har jo hver især deres særlige konkrete problemstillinger, som der må tages et meget vidtgående hensyn til. Ikke desto mindre må man tilstræbe at søge de forskellige opgavefordelingsproblemer løst ud fra visse generelle synspunkter, og her er det vigtigt med et samarbejde på mere generelt grundlag mellem på den ene side staten, vel normalt repræsenteret ved indenrigsministeriet og administrationsdepartementet, og på den anden side kommunerne, repræsenteret ved de kommunale organisationer, og jeg kan for regeringens vedkommende tilsige den størst mulige vilighed til og interesse i et sådant samarbejde.

Holger Hansen: Blot den bemærkning til arbejdsministeren, at han vist må have misforstået mine bemærkninger om dette tings ansvar over for administrative besværligheder. Jeg møntede ikke mine sætninger på arbejdsformen her, men opfordrede ministeren til at overveje, om det ikke ville være hensigtsmæssigt, om regeringen igangsatte et eftersyn af den lovgivning, der på mange områder fungerer, og som er for indviklet, hvilket kan skyldes, at vi i dette høje folketing tager mindre hensyn til administrative besværligheder end til politiske ønsker. Det var det, min henstilling gik ud på. Jeg tænkte ikke på folketingets arbejdsform, som jeg vel er klar over at vi ikke skal diskutere ved denne lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.